

[Korsgaard.]

met op paa; det er det umoralsk, fordi det i saa høj Grad opfordrer Skatteyderne til at jonglere med Tallene. Det er klart, at en Masse erhvervsdrivende har det i deres Haand at optage Varelagre — uden at man kan sige, at det i og for sig er forkert — til en eller anden Pris, hvorved Tingene, om jeg saa maa sige, ændres noget fra det helt rigtige. Dertil opfordrer disse vanvittige Procenter, og jeg vil hævde som en almindelig Regel, at den Lovgiver, som laver en Lov, der opfordrer til Forbrydelse, er værre end den, der begaar Forbrydelsen, og derfor synes jeg, at Lovgivningsmagten altid, hvad enten det gælder Skatter eller andet, maa tage Menneskene, som de nu engang er, og derfor skal være varsom og passe paa ikke at overbelaste deres Moral — om jeg maa kalde det saa.

Jeg mener altsaa, at disse Satsler er for høje, og jeg mener, det giver sig Udtryk bl. a. i den Samfundstilstand, vi har. Jeg kommer her ind paa lidt af det, som det ærede Medlem Hr. Retoft efterlyste, da han spurgte, hvad jeg mente med, at den sociale Lovgivning var dyr. Det mener jeg giver sig Udtryk i, at Samfundet anvender vist en 300—400 Mill. Kr. dertil, og at Tilstanden er den, at vi har over 100 000 arbejdsløse — ja, i Øjeblikket vel over 150 000. Det mener jeg er en dyr Sociallovgivning, idet jeg mener, at dette dog i ikke ringe Grad maa hænge sammen med den Ledelse af Statens Forhold, som vi nu engang har, og heri kan dog sikkert hverken den højtærede Finansminister eller det ærede Medlem Hr. Retoft være uenige med mig. Vi ved jo alle, at Socialdemokratiet for ikke mange Aar tilbage, da de ikke havde Regeringsmagten, var helt sikre paa, at den Dag, de kom til Magten, skulde det nok gaa alt sammen. Det er ud fra denne Betragtning, jeg mener, at vi saa afgjort har en dyr Sociallovgivning, en Lovgivning, der i for ringe Grad stiller Krav til Menneskene — hvad de i mangfoldige Tilfælde kan trænge til — om selv at gøre det mest mulige for at klare sig.

Dette er Baggrunden for, at jeg mener, der bør gøres det, som Lovforslaget giver Anvisning paa.

Den højtærede Finansminister siger, at det er frygtelige Betragtninger, vi gør gældende, idet de viser, at vi ikke vil konsolidere. Jo, saa sandelig vil vi gerne konsolidere, men ikke naar man er kommet op paa saa høje Skatter, som vi nu har. Ud fra den Betragtning kunde man jo gaa saa langt, det skulde være, saa

kunde man jo gaa til at stille Forslag som det, der er stillet af Retsforbundet om at inddrage visse Kapitaler. Det kan man ogsaa kalde Konsolidering. Det vil sige, at man konsoliderer Staten og plyndrer de erhvervsdrivende. Der bliver jo hverken flere eller færre Penge i dette Land, hvad enten vi lader de Penge, der her er Tale om, blive i Statskassen, eller vi lader dem gaa tilbage. I sidste Tilfælde sker der det, at de private erhvervsdrivende faar dem i Stedet for Staten, og da jeg personlig er af den Mening, at de ligger bedre i de erhvervsdrivendes Lommer end i den meget luftige Lomme, som er Statens, saa ønsker jeg ikke i den givne Situation, at der skal være flere Penge i Statskassen end nødvendigt for at opretholde Balancen.

Amtsskatterne er Udtryk for, at med den Regering vi har, og som altsaa ikke har magtet Forholdene, ligger Landbrugserhvervet sammenlignet med andre Erhverv væsentligt ringere, og derfor er det tilkendegivet gennem vort Lovforslag, at vi mener, at Landbrugserhvervet er det, som først og fremmest maa hjælpes, saa Meningen med Forslaget kan der ikke være nogen Tvivl om, og der kan heller næppe være nogen Tvivl om, hvorledes Magthaverne stiller sig til Forslaget.

Finansministeren (V. Buhl): Først vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, at jeg har ikke udtalt mig om hans Indtægtsforhold, som ikke interesserer mig det ringeste. Derimod interesserer det mig, hvilke Indtægter det ærede Medlem som Ordfører for det konservative Folkeparti politisk interesserer sig for at skaffe en gunstig skattemæssig Stilling. Det andet har overhovedet ikke været i mine Tanker.

I øvrigt maa jeg sige til det ærede Medlem, som var saa venlig forleden Dag at sige til mig, at det at blive Finansminister virkede fordummende, at jeg mener i Dag at have gjort den Erfaring, at det at skulle forsvare konservativ økonomisk Skattepolitik virker endog i allerhøjeste Grad fordummende. Det ærede Medlem har i alt Fald her i Dag vist, at det er de mest besynderlige Forestillinger, han har om regnskabsmæssige og økonomiske Forhold. Naar det ærede Medlem nu her siger, at det er jo Falsk at ville aflægge et Regnskab, der viser, at man har haft et Overskud paa 27 Mill. Kr. ....

Første Næstformand (Vanggaard): Ordet „Falsk“ blev ikke virkelig fremsat, det